

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
YVES BOT
föredraget den 12 oktober 2016¹

Mål C-582/15

**Openbaar Ministerie
mot
Gerrit van Vemde**

(begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam (Domstolen i Amsterdam, Nederländerna))

”Begäran om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete —
Ömsesidigt erkännande av domar — Rambeslut 2008/909/RIF — Artikel 28 —
Övergångsbestämmelse — Förklaring av en medlemsstat — Begreppet ’utfärdande av
lagakraftvunnen dom’”

1. Förevarande begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 28.2 i rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen.²
2. Denna begäran om förhandsavgörande har framställts inom ramen för ett mål avseende en ansökan om verkställbarhetsförklaring, i Nederländerna, av ett rättsligt beslut som meddelats av Hof van beroep Antwerpen (Appellationsdomstolen i Antwerpen, Belgien), genom vilket bland annat en frihetsberövande påföljd på tre år för Gerrit van Vemde utdömdes.

I – Tillämpliga bestämmelser

A – Unionsrätten

3. Skälen 1 och 2 i rambeslutet har följande lydelse:

- ”(1) Europeiska rådet i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 fastslog att principen om ömsesidigt erkännande bör bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom unionen.
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Tammerfors, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål [(EGT C 12, 2001, s. 10)] och förordade därvid en utvärdering av behovet av moderna

¹ — Originalspråk: franska.

² — EUT L 327, 2008, s. 27. Nedan kallat rambeslutet.

mekanismer för ömsesidigt erkännande av lagakraftvunna domar om frihetsberövande (åtgärd 14) samt en utvidgning av principen om överförande av dömda personer till att omfatta personer med hemvist i en medlemsstat (åtgärd 16).

4. I artikel 1 i rambeslutet, vilken har rubriken "Definitioner", föreskrivs följande:

"I detta rambeslut avses med

- a) *dom*: ett beslut eller avgörande som fattats av en domstol i den utfärdande staten och som vunnit laga kraft och innebär att en fysisk person ådöms en påföljd,
- b) *påföljd*: fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd som utdöms under en begränsad eller obegränsad tid på grund av en straffbar gärning efter ett straffrättsligt förfarande,
- c) *utfärdande stat*: den medlemsstat där en dom meddelas,
- d) *verkställande stat*: den medlemsstat till vilken en dom översänds för erkännande och verkställighet."

5. I artikel 26.1 i rambeslutet, som har rubriken "Förhållande till andra avtal och överenskommelser", föreskrivs följande:

"Bestämmelserna i detta rambeslut ska, utan att det påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan medlemsstater och tredjeland eller deras tillämpning under övergångsperioden enligt artikel 28, från och med den 5 december 2011 ersätta motsvarande konventionsbestämmelser som gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna:

- Den europeiska konventionen om överförande av dömda personer av den 21 mars 1983 och tilläggsprotokollet till denna av den 18 december 1997.
- Den europeiska konventionen om brottmålsdoms internationella rättsverkningar av den 28 maj 1970.
- Avdelning III, kapitel 5, i tillämpningskonventionen av den 19 juni 1990 till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.
- Konventionen mellan Europeiska gemenskapernas medlemsstater om verkställighet av utländska domar i brottmål av den 13 november 1991."

6. Artikel 28 i rambeslutet, med rubriken "Övergångsbestämmelse", har följande lydelse:

"1. För framställningar som mottagits före den 5 december 2011 kommer även fortsättningsvis gällande rättsliga instrument om överförande av dömda personer att vara i kraft. För framställningar som tas emot efter detta datum ska de regler gälla som antas av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut.

2. Medlemsstaterna får dock, när rådet antar detta rambeslut, avge en förklaring, där de anger att de, i de fall då den lagakraftvunna domen utfärdats före en av medlemsstaten angiven tidpunkt, som utfärdande och verkställande stat kommer att fortsätta att tillämpa de rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är i kraft före den 5 december 2011. Om en sådan förklaring har avgetts, ska dessa instrument tillämpas i sådana fall i förhållande till alla medlemsstater oavsett om de har avgett en motsvarande förklaring eller inte. Ifrågavarande tidpunkt får inte vara senare än den 5 december 2011. Denna förklaring ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den kan återkallas när som helst."

7. På grundval av artikel 28 i rambeslutet har Konungariket Nederländerna avgett följande förklaring:³

”I enlighet med artikel 28.2 förklarar Nederländerna att landet, i de fall då slutlig dom utfärdas före den tidpunkt då tre år efter det att rambeslutet trätt i kraft har gått till ända, fortsättningsvis som utfärdande och verkställande stat kommer att tillämpa befintliga rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är tillämpliga före detta rambeslut.”

B – Nederländsk rätt

8. I artikel 2:11 i Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties (lagen om ömsesidigt erkännande och verkställighet av fängelsestraff och villkorliga straff, nedan kallad WETS), genom vilken rambeslutet verkställs, föreskrivs följande:

”1. [Säkerhets- och justitieministeriet] ska översända ... det rättsliga beslutet till generaladvokaten hos åklagarmyndigheten vid Appellationsdomstolen.

2. Generaladvokaten ska omedelbart överlämna det rättsliga beslutet ... till specialistavdelningen vid Appellationsdomstolen i Arnhem-Leeuwarden, Nederländerna ...

...

8. Inom sex veckor från det datum då specialistavdelningen vid Appellationsdomstolen har mottagit ... det rättsliga beslutet, ska den till [säkerhets- och justitieministeriet] lämna en skriftlig och motiverad bedömning ...”

9. Enligt artikel 2:12 WETS ska säkerhets- och justitieministern besluta om erkännande av ett rättsligt beslut med beaktande av den bedömning som specialistavdelningen vid Cour d’appel (Appellationsdomstolen) har gjort.

10. I artikel 5:2 WETS föreskrivs följande:

”1. Denna lag ska ersätta Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen [(lagen om verkställighet av brottmålsdomar) (nedan kallad WOTS)] i förhållande till medlemsstaterna i Europeiska unionen.

...

3. Denna lag ska inte tillämpas på rättsliga beslut ... som vunnit laga kraft före den 5 december 2011.

...”

11. Enligt artikel 2 WOTS ”ska verkställande i Nederländerna av utländska rättsliga beslut endast ske på grundval av en konvention”. Vidare ska, enligt artikel 31.1 WOTS, ”Domstolen [i Amsterdam], när den anser att det utländska rättsliga beslutet kan verkställas, bevilja detta och med beaktande av vad den tillämpliga konventionen anger i detta hänseende, fastställa det straff eller den åtgärd som föreskrivs för motsvarande brott i den nederländska rätten”.

3 — EUT L 265, 2009, s. 41. Nedan kallad förklaringen om tillämpning av rambeslutet.

II – Bakgrund till det nationella målet och tolkningsfrågan

12. Gerrit van Vemde greps i Nederländerna den 27 oktober 2009 efter det att en belgisk domstol hade utfärdat en europeisk arresteringsorder för lagföring. Efter det att han överlämnats satt han häktad i Belgien. Gerrit van Vemde släpptes därefter mot borgen under det belgiska brottmålsförfarandet och återvände på egen hand till Nederländerna, innan någon dom hade avkunnats.

13. Hof van beroep Antwerpen (Appellationsdomstolen i Antwerpen, Belgien) dömde den 28 februari 2011 Gerrit van Vemde till en frihetsberövande påföljd i tre år. Den 6 december 2011 avslog Hof van Cassatie (Kassationsdomstolen, Belgien) överklagandet av Hof van beroep Antwerpens (Appellationsdomstolen i Antwerpen) dom, vilken från detta datum vann laga kraft. En arresteringsorder utfärdad av Procureur Generaal in Antwerpen (Allmänna åklagaren i Antwerpen, Belgien) delgavs den dömda personen den 13 februari 2012.

14. Den 23 juli 2013 begärde de belgiska myndigheterna att Nederländerna skulle överta verkställigheten av det fängelsestraff som Hof van beroep Antwerpen (Appellationsdomstolen i Antwerpen) hade utdömt. I en skriftlig framställan av den 10 oktober 2013 begärde åklagarmyndigheten (Belgien) därefter att Rechtbank d'Amsterdam (Domstolen i Amsterdam, Nederländerna), den hänskjutande domstolen, skulle besluta om att verkställighet av den frihetsberövande påföljd som Hof van beroep Antwerpen (Appellationsdomstolen i Antwerpen) hade utdömt.

15. Den hänskjutande domstolen, vid vilken nämnda talan har väckts, önskar få klarhet i huruvida det är bestämmelserna i WOTS eller dem i WETS, vilken har ersatt den förstnämnda lagen, som ska tillämpas. WETS är nämligen, enligt dess artikel 5:2, punkt 3, inte tillämplig på de rättsliga beslut som "vunnit laga kraft" före den 5 december 2011. Således är det, eftersom Hof van beroep Antwerpens (Appellationsdomstolen i Antwerpen) dom vunnit laga kraft efter den 5 december 2011, WETS som i princip ska tillämpas.

16. Vidare hyser den hänskjutande domstolen tvivel beträffande huruvida denna bestämmelse är förenlig med artikel 28 i rambeslutet. Enligt artikel 28.1 nämnda beslut ska, för framställningar om verkställande av en frihetsberövande påföljd som tas emot efter den 5 december 2011, de regler gälla som antas av medlemsstaterna i enlighet med rambeslutet. Medlemsstaterna får dock, enligt artikel 28.2, när rådet antar detta rambeslut, avge en förklaring, där de anger att de, i de fall då den lagakraftvunna domen "utfärdats" före en av medlemsstaten angiven tidpunkt, som utfärdande och verkställande stat kommer att fortsätta att tillämpa de rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är i kraft före den 5 december 2011. Nederländerna har således gjort en sådan förklaring om tillämpning av rambeslutet, i vilken lydelsen i artikel 28.2 i rambeslutet i huvudsak återges.

17. Den hänskjutande domstolen har preciserat att enligt Hoge Raad der Nederlandens (Högsta domstolen i Nederländerna) praxis ska artikel 5:2 punkt 3 WETS tolkas i enlighet med artikel 28.2 i rambeslutet, vilket innebär att den aktuella domen ska ha meddelats före den 5 december 2011, oavsett vid vilken tidpunkt den vunnit laga kraft, även om bestämmelserna i WOTS i förevarande fall fortfarande är tillämpliga. Om artikel 28.2 i rambeslutet tvärtom skulle tolkas så, att domen ska ha vunnit laga kraft före den 5 december 2011, anser den hänskjutande domstolen emellertid, mot bakgrund av bestämmelserna i WETS, bland annat att den inte har behörighet att pröva den ansökan om verkställbarhetsförklaring av den frihetsberövande påföljd som den berörda personen dömts till.

18. Mot denna bakgrund beslutade Rechtbank Amsterdam (Domstolen i Amsterdam) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska artikel 28.2 första meningen i [rambeslutet] tolkas så, att den förklaring som avses i den artikeln endast får avse domar som meddelats före den 5 december 2011, oavsett när dessa domar vunnit laga kraft, eller ska denna artikel tolkas så, att förklaringen endast får avse domar som vunnit laga kraft före den 5 december 2011?

III – Rättslig bedömning

19. Den hänskjutande domstolens fråga avser i huvudsak huruvida, när en medlemsstat har gjort en sådan förklaring som föreskrivs i artikel 28.2 i rambeslutet, det datum som ska beaktas vid fastställandet av vilket rättssystem som är tillämpligt på överförandet av de personer som dömts till frihetsberövande påföljder är datumet då domen utfärdats eller det då den vunnit laga kraft.

20. Innan denna fråga besvaras bör det, som den österrikiska regeringen och Europeiska kommissionen har uppmanat domstolen att göra, undersökas huruvida den förklaring som Nederländerna gjort med tillämpning av artikel 28.2 i rambeslutet kan medföra rättsverkningar.

A – Huruvida Konungariket Nederländernas förklaring med tillämpning av artikel 28.2 i rambeslutet ska beaktas eller inte

21. Det ska understrykas att artikel 28.2 i rambeslutet är entydig beträffande den tidpunkt då denna typ av förklaring kan göras.

22. Enligt lydelsen i denna bestämmelse är det nämligen ”när rådet antar detta rambeslut” som medlemsstaterna har möjlighet att avge en förklaring som medför att tillämpningen av rambeslutet skjuts fram.

23. Enligt de upplysningar som har lämnats till domstolen och som den nederländska regeringen bekräftade vid förhandlingen, sändes Konungariket Nederländernas förklaring till rådet den 24 mars 2009, och skickades ut som rådshandling den 30 april 2009, innan den offentliggjordes i EUT den 9 oktober 2009.⁴ Mot denna bakgrund har den nederländska regeringen inte förnekat att denna förklaring framställdes formellt efter det att rambeslutet antagits.

24. I den skrivelse som medföljde Konungariket Nederländernas förklaring, och som denna medlemsstat anförde vid förhandlingen, angav den emellertid att den under förhandlingarna angående förslaget till rambeslut, konstant hade förespråkat att detta endast skulle kunna tillämpas på framtida situationer. Konungariket Nederländerna har förklarat att den möjlighet som föreskrivs i artikel 28.2 i rambeslutet inkluderades bland annat på dess begäran och att den för denna medlemsstat utgjorde en viktig del av den politiska överenskommelse avseende detta rambeslut som ingicks vid RIF-rådets möten den 4 december 2006 respektive den 15 februari 2007. Konungariket Nederländerna har även preciserat att rambeslutet togs upp i förteckningen över punkterna ”A” i dagordningen så kort tid före RIF-rådets möte den 27 november 2008 att det inte var möjligt att följa rådets interna förberedelseförfarande i detta hänseende. Av detta följde att Konungariket Nederländerna, vid antagandet av detta rambeslut under RIF-rådets möte den 27 november 2008, inte avgav någon förklaring i den mening som avses i artikel 28.2 i rambeslutet. Denna medlemsstat har preciserat att den emellertid, när RIF-rådet av den 4 december 2006 nådde en politisk överenskommelse, meddelade att den skulle avge denna förklaring. Enligt Konungariket Nederländerna kan detta meddelande anses ha medfört verkningar vid tidpunkten för antagandet av rambeslutet, den 27 november 2008.

⁴ — EUT L 265, 2009, s. 41.

25. Liksom kommissionen anser jag emellertid att ett sådant meddelande inte motsvarar en förklaring "när rådet antar detta rambeslut", i den mening som avses i artikel 28.2 i rambeslutet. Att enbart uttrycka en avsikt att avge en förklaring räcker nämligen inte. En sådan förklaring som är aktuell i artikel 28.2 i rambeslutet ska på något sätt avges vid tidpunkten för antagandet av detta och ska exakt visa den berörda medlemsstatens val avseende det datum för utfärdande av de lagakraftvunna domarna före vilket rambeslutet inte ska tillämpas. Artikel 28.2 i detta rambeslut ger nämligen medlemsstaterna ett visst utrymme för skönsässig bedömning vid fastställandet av detta datum, under förutsättning att det inte är senare än den 5 december 2011.

26. Då Konungariket Nederländerna inte officiellt har formulerat någon exakt förklaring som föregick den handling som det skickade den 24 mars 2009, anser jag följaktligen att Konungariket Nederländernas förklaring inte har avgetts på giltigt sätt, eftersom den framställts för sent.

27. Vidare ska det, liksom kommissionen har gjort, påpekas att de fall i vilka rambeslutet tillåter medlemsstaterna att avge en förklaring inte bara vid antagandet av detta utan också vid ett senare datum anges mycket tydligt i rambeslutet. Jag hänvisar bland annat till artikel 4.7 och artikel 7.4 i rambeslutet.

28. Av det ovan anförda följer att Konungariket Nederländernas förklaring inte kan medföra några rättsverkningar.

29. Då Konungariket Nederländerna inte har avgett någon förklaring som uppfyller villkoren i artikel 28.2 i rambeslutet, är det artikel 28.1 i rambeslutet som avgör tillämpningsområdet i tiden (*ratione temporis*) för detta besluts bestämmelser, vilka således ska tillämpas på ansökningar som mottagits efter den 5 december 2011.

30. Eftersom den ansökan som de belgiska myndigheterna framställt till de nederländska myndigheterna är daterad till den 10 oktober 2013 råder det ingen tveksamhet om att bestämmelserna i rambeslutet är fullt tillämpliga i förevarande mål.

31. Det är endast i andra hand, för det fall domstolen inte skulle dela min bedömning att Konungariket Nederländernas förklaring inte ska beaktas, som jag nedan undersöker den hänskjutande domstolens fråga avseende tolkningen av artikel 28.2 i rambeslutet.

B – Tolkningen av artikel 28.2 i rambeslutet

32. Jag anser, liksom kommissionen, den nederländska och den österrikiska regeringen samt Openbaar Ministerie att det datum som ska beaktas för genomförandet av artikel 28.2 i rambeslutet är det datum då domen vunnit laga kraft.

33. Det följer av artikel 26.1 i rambeslutet att det enhetliga system som föreskrivs i rambeslutet från och med den 5 december 2011 ska ersätta det tidigare existerande konventionssystemet.

34. I artikel 28.1 i rambeslutet anges följande: "För framställningar som mottagits före den 5 december 2011 kommer även fortsättningsvis gällande rättsliga instrument om överförande av dömda personer att vara i kraft. För framställningar som tas emot efter detta datum ska de regler gälla som antas av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut."

35. Artikel 28.2 i rambeslutet tillåter emellertid medlemsstaterna att, om de har gjort en förklaring om detta när rådet antog rambeslutet, vid tillämpningen av rambeslutet inte beakta datumet för ansökan, utan det datum då den lagakraftvunna domen utfärdats.

36. Således föreskrivs i artikel 28.2 i rambeslutet, som ett undantag från bestämmelsen i artikel 28.1 i detta beslut enligt vilken utgångspunkten är det datum då ansökan mottagits, som utgångspunkt det datum då den slutliga domen utfärdats.

37. I enlighet med artikel 28.2 anges i Konungariket Nederländernas förklaring att landet, ”i de fall då *slutlig dom utfärdas* före den tidpunkt då tre år efter det att rambeslutet trätt i kraft har gått till ända, fortsättningsvis som utfärdande och verkställande stat kommer att tillämpa befintliga rättsliga instrument om överförande av dömda personer som är tillämpliga före detta rambeslut”.⁵

38. Denna förklaring har i den nationella rätten uttryckts i artikel 5:2 punkt 3 WETS i vilken föreskrivs att ”[d]enna lag ska inte tillämpas på *rättsliga beslut ... som vunnit laga kraft* före den 5 december 2011”.⁶

39. Förevarande begäran om förhandsavgörande grundar sig till stor del på den skillnad i lydelse som föreligger mellan, å ena sidan, artikel 28.2 i rambeslutet och Konungariket Nederländernas förklaring, i vilka det hänförs till det datum då ”den lagakraftvunna domen utfärdats” respektive ”slutlig dom utfärdas” och, å andra sidan, artikel 5:2 punkt 3 WETS, i vilken det hänförs till det datum då de rättsliga besluten ”vunnit laga kraft”.

40. I motsats till den hänskjutande domstolen, svaranden i det nationella målet och den polska regeringen, anser jag att alla dessa bestämmelser, även om de har olika lydelse, avser samma rättsliga händelse, nämligen den tidpunkt då en dom har blivit slutgiltig. Genom att anta artikel 5:2 punkt 3 WETS, har den nederländska lagstiftaren således genomfört exakt det som föreskrivs i artikel 28.2 i rambeslutet och Konungariket Nederländernas förklaring.

41. Tolkningen att artikel 28.2 i detta rambeslut avser den tidpunkt då en dom blir slutgiltig följer både av lydelsen, systematiken och syftet med nämnda rambeslut.

42. När det gäller lydelsen i artikel 28.2 i rambeslutet ska det påpekas att den inte begränsar sig till att avse den tidpunkt då domen utfärdats, utan att den hänför till den ”lagakraftvunna” domen. Denna precisering beträffande domens slutgiltiga karaktär är inte specifik för den franska versionen av rambeslutet, utan förekommer i andra språkversioner.⁷

43. Denna precisering överensstämmer med systematiken i rambeslutet, eftersom en ansökan grundad på detta rambeslut under alla omständigheter, i enlighet med den definition av ”dom” som unionslagstiftaren har fastställt i artikel 1 a i detta rambeslut, endast är möjlig när en dom har vunnit laga kraft.

44. Vidare har rambeslutet, liksom bland annat framgår av dess skäl 1 och 2, till syfte att genomföra principen om ömsesidigt erkännande inom det straffrättsliga området när det gäller verkställandet av lagakraftvunna domar om frihetsberövande. För detta genomförande behövs modernare och mer omfattande samarbetsmekanismer än vad det tidigare gällande konventionssystemet tillät.

⁵ — Min kursivering.

⁶ — Min kursivering.

⁷ — Se, exempelvis, den spanska versionen: ”en los casos en los que la sentencia firme haya sido dictada antes de la fecha que especificará”, den tyska: ”wonach er in Fällen, in denen das rechtskräftige Urteil vor dem angegebenen Zeitpunkt ergangen ist”, den engelska: ”in cases where the final judgment has been issued before the date it specifies” och den italienska: ”nei casi in cui la sentenza definitiva è stata emessa anteriormente alla data da esso indicata”.

45. Mot bakgrund av den grundläggande betydelsen av principen om ömsesidigt erkännande inom ramen för inrättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och då artikel 28.2 i rambeslutet utgör ett undantag som tillåter medlemsstaterna att fortsätta att tillämpa det tidigare konventionssystemet längre tid än vad det allmänna regelverket i artikel 28.1 i detta rambeslut tillåter, ska artikel 28.2 i nämnda rambeslut tolkas strikt.

46. En sådan strikt tolkning är, genom att begränsa de situationer som fortsätter att omfattas av det tidigare konventionssystemet och genom att följaktligen öka det antal situationer som kan omfattas av bestämmelserna i rambeslutet, den som bäst garanterar det ändamål som eftersträvas med detta beslut.

47. Det ska i detta hänseende preciseras att rambeslutet har som främsta syfte att främja social återanpassning av personer som dömts till en frihetsberövande påföljd genom att tillåta den frihetsberövade individen att efter en straffrättslig dom avtjäna sitt straff eller resten av detta i sin sociala ursprungsmiljö. Detta framgår tydligt av skäl 9 och artikel 3.1 i rambeslutet.

48. Det innebär att samtliga åtgärder avseende verkställighet och anpassning av straff ska individanpassas av de rättsliga myndigheterna i syfte att, med iakttagande av samhällets intressen och offrens rättigheter, förutom att förebygga återfall i brott, främja den dömda personens sociala anpassning eller återanpassning.⁸

49. Mot denna bakgrund är det således, eftersom den straffrättsliga domen mot Gerrit van Vemde blev slutgiltig den 6 december 2011, enligt rambeslutets bestämmelser som övertagandet av verkställandet av det straff som han dömts till ska bedömas.

IV – Förslag till avgörande

50. Mot bakgrund av ovan angivna överväganden, föreslår jag att domstolen ska besvara Rechtbank Amsterdams (Domstolen i Amsterdam, Nederländerna) fråga enligt följande:

I första hand: Eftersom förklaringen från Konungariket Nederländerna om artikel 28 i rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen avgavs efter antagandet av detta rambeslut, i strid med artikel 28.2 i rambeslutet, kan denna förklaring inte medföra några rättsverkningar.

I andra hand: För det fall domstolen skulle anse att denna förklaring kan medföra rättsverkningar, ska artikel 28.2 i rambeslut 2008/909 tolkas så, att den förklaring som avses däri endast kan avse de domar som vunnit laga kraft före den 5 december 2011.

⁸ — Se mitt förslag till avgörande i målet Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:319).